

Въ заснѣжения ни дворъ
бди исправенъ строенъ боръ.
Въ снѣжна дреха закачуленъ
цѣлъ въвъ скрежъ, съ мѣгла забуленъ;
сякашъ стражъ срѣдъ нашѣ двори,
съ бурята се храбро бори.
Щомъ го вихърътъ заклати,
маха съ клони си космати.
Срѣдъ кълба отъ снѣженъ прахъ,
той сражава се безъ страхъ,
бий, отблѣсва и поваля
съ ядъ засвирилата хала.

Тѣй безстрашенъ и великъ
днесъ е нашиятъ войникъ.
Легендаренъ, смѣлъ герой,
всѣкога наврѣдъ е той.
Пази границитъ наши
и отъ нищо се не плаши.
Вѣренъ стражъ на своя постъ
всѣки врагъ неканенъ гостъ
ще посрещне и прогони.
Синъ на славний Симеона,
въ бой за своята родина,
той съ усмивка ще загине.

Ст. Цанкова-Стоянова

МОЯТЪ РОДЕНЪ КРАЙ

Гдето сини се синѣятъ
горди планини,
гдето блеснали свѣтлѣятъ
свѣтли равнини, —

тукъ Всевишниятъ поставилъ
моя роденъ край
и отъ него е направилъ
чуденъ земенъ рай.

Въ него пълна е земята
съ Божи дарове,

зрѣятъ златни по полята
жито, плодове.

Въ него розигъ прекрасни
дхатъ ароматъ,
птици пѣятъ звъногласни,
извори блестятъ.

Боже, Ти закрилай вѣчно
моя роденъ край!
Нека слънцето сърдечно
грѣе въ тоя рай!

Иванъ Карановски